

лени и пияници. Ако прегръшеше единъ, то си обвиняваха сичките българе! Г. Георгиевичъ, военниятъ началникъ, са бѣше изразилъ, че въ българската чета сж са събрали различни бузаджие и халваджие, и дошли сж да са хранатъ на готово. — »Ние ви облѣкохме съ добри дрѣхи и нахранихме ви съ чистъ хлѣбъ; а наши те селачене ѣдатъ кукурузникъ и работатъ като робове, — вие ѣдете селскиятъ потъ,« говорилъ г. Георгиевичъ. Тие думи оскърбиле още повече нашите момчета, които въ послѣднѣното време бѣха станале твърде капризни. Други имъ казваха, че не сж имале съ що да живѣятъ въ България и дошли сж да са прехранатъ въ Сърбия. Изъ офицерите само г. Иличъ и г. Влайковичъ умѣеха да са отнасятъ съ четниците добре и да укрощаватъ страстите на новите български войници. Но най-главната причина, която развали четата, бѣше слѣдующата. Момчетата видѣха явно, че нѣма да бжде бой съ турците, и изгубиха куражътъ си. Азъ мисла, че тие момчета би останале въ легията още година или двѣ, ако би имъ дале дума, че ще да са захване война съ Турция и че трѣба да са приготви щото е нужно. Ако би г. Иличъ билъ началникъ надъ гореказанната легия, то момчетата би са рѣшили и петъ години да останатъ въ войската. Това е вѣрно. Когато нѣма способни предводители, то сичко е напразно! Но азъ трѣба да бжда безпристрастенъ и да кажа, че най-голѣмата грѣшка направихме ние (българете). Ние са рѣшихме да съставиме чета и да направиме цѣло движение, а не постаряхме са да намѣриме хора и да направиме планъ за своите дѣйствия! Когато между войниците нѣма